

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Elišky Kalendové a Evy Bachtíkové v hlavním líčení dne 18. dubna 2023,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený dne ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████, ██████████, bez zaměstnání, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Vězeňské služby České republiky ve ██████████

je vinen, že

dne ██████████ 2022 v době od 17.40 hodin do 17.50 hodin, ve Věznici Vězeňské služby České republiky ve ██████████, okres ██████████ Královéhradecký kraj, na cele číslo 210, ubytovny ██████████", po předchozím slovním konfliktu, v přímém úmyslu způsobit poškozenému těžkou újmu na zdraví, napadl ██████████, narozeného dne ██████████, tak, že po něm hodil židli, a když se poškozený skryl za dveřmi ██████████, obžalovaný tyto dveře silou vyvrátil a zaútočil proti poškozenému do hrotu zbroušeným drždlem polévkové lžíce, kterým se ho opakovaně snažil bodnout do krku a hlavy, přičemž poškozený první úder odrazil, avšak při druhém se obžalovanému podařilo ho bodnout před levé ucho a dalšímu útoku obžalovaného bylo zabráněno pouze tím, že ho od poškozeného odtrhl přítomný svědek ██████████ a do cely vstoupili příslušníci vězeňské stráže, a tímto útokem způsobil obžalovaný ██████████ poškozenému ██████████ bodnou ránu o délce 1,5 centimetrů procházející podkožím až do tkáně příušní žlázy (glandula parotis) s protnutím arterie podkoží, kdy toto poranění si u poškozeného vyžádalo lékařské ošetření v Oblastní nemocnici ██████████,

a tohoto jednání se obžalovaný dopustil přesto, že byl v minulosti pravomocně odsouzen Krajským soudem v Ostravě pod spisovou značkou 35 T 3/2017 ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci pod spisovou značkou 6 To 99/2017 ze dne 01. 02. 2018

k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro spáchání zločinu vražda podle § 140 odstavec 1 trestního zákoníku a zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, a rozsudkem Krajského soudu v Ostravě spisové značky 34 T 7/2021 ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci spisové značky 6 To 19/2022 ze dne 21. 04. 2022 k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku,

tedy

v úmyslu spáchat trestný čin se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že by jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal opětovně a poté, co spáchal jiný zvláště závažný zločin spojený s úmyslným způsobením těžké újmy na zdraví nebo smrti, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a za to

se odsuzuje

podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **osmi roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný [REDAKCE] pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému [REDAKCE] dále **ukládá trest propadnutí věci**, a to polévkové lžice s držadlem zbroušeným do hrotu, která byla použita jako nástroj trestné činnosti a jež je založena v příloze č. 1 spisu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] na náhradu škody povinen zaplatit **Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, Drahobejova 1404/4, 190 03 Praha 9**, na náhradu škody částku 2 073 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE], bytem [REDAKCE], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Vězeňské služby České republiky [REDAKCE] s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Krajský státní zástupce podal na [REDAKCE] k podepsanému soudu obžalobu, o níž soud nařídil hlavní líčení. Po přečtení obžaloby a po vyjádření poškozených byl podle § 206 a) tr. řádu obžalovaný vyzván, aby se vyjádřil ke skutečnostem uvedeným v obžalobě, a to zejména, zda se cítí být vinen či nevinen spácháním skutku, zda souhlasí s popisem skutku, s jeho právní kvalifikací, s navrženým trestem a které skutečnosti považuje za nesporné a zda trvá na prohlášení o tom, že za určitých podmínek by se nebránil dohodě o vině a trestu, případně prohlášení viny tak, jak to učinil prostřednictvím své obhájkyne (viz č. l. 467 a 470). Na to obžalovaný uvedl, že na dohodu o vině a trestu nepůjde, cítí se být také poškozen. Prohlášení o vině nečiní. Pokud se týká popisu skutku, který je uveden v obžalobě, tak nesouhlasí s většinou toho, co tam je popsáno. Se samotným bodnutím souhlasí, a to přiznává, zranění, které bylo zjištěno u poškozeného [REDAKCE], mu způsobil, ale nechtěl ho způsobit. Nezpochybňuje, že byl v minulosti soudem v Ostravě odsouzen pro násilnou trestnou činnost, za kterou mu byly postupně uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody. Je tedy vinen tím, že poškozenému ublížil, i když nechtěl, ale za to v tu chvíli nemohl. Neví,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

proč tak jednal. Nesouhlasí s právní kvalifikací. Pokud jde o navržený trest, jak je uveden v obžalobě, tak s ním nesouhlasí. Pokud se týká návrhu poškozených, tzn. [REDACTED] na úhradu nemajetkové újmy ve výši 230 000 Kč a zdravotní pojišťovny na náhradu škody ve výši 2 073 Kč uvedl, že nevěděl, že to dopadne tak, jak to dopadlo, takže toho lituje. Mrzí ho, že poškozenému ublížil, ale peníze, které žádá, tomu nerozumí.

2. Obhájkyň obžalovaného doplnila, že za nesporné okolnosti považují to, že obžalovaný provedl bodnutí poškozeného s tím, že tak jednat nechtěl.
3. Státní zástupce považoval za nesporné okolnosti především totožnost pana [REDACTED] jako pachatele žalovaného jednání a také následek jeho útoku tak, jak vyplývá z lékařských zpráv a znaleckého posudku.
4. Obžalovaný [REDACTED] (č. l. 98 – 104) v pozici obviněného uvedl, že poškozený [REDACTED] má ve věznici pověst konfidenta. V inkriminovaný den napomenul [REDACTED] za to, že po sobě neuklízí nepořádek způsobený tím, jak si ošetruje lupénku. [REDACTED] ho na to fyzicky napadl. Začali se navzájem bít, uchopil svou lžící, jejíž držadlo má zbroušené do špičky a používá ji jako nástroj na „kutění“ v různých věcech a poškozeného jí bodl. Uvedl, že mu nechtěl ublížit, jen ho zastrašit a lžící ho jen ťukl. Poškozený pak utekl do [REDACTED], kde se zamkl. Obžalovaný vyrazil dveře [REDACTED], aby poškozenému pomohl a uklidnil ho.
5. Obžalovaný [REDACTED] u hlavního líčení (č. l. 506 – 509) uvedl shodně a dodal, že k tomu nemuselo dojít. Sdíleli celu, kde bylo umístěno 6 – 7 odsouzených. Pak je rozdělili, protože cimra byla malá. Nechali jeho a [REDACTED]. Posléze na to, třeba za 14 dní, přišel na cimru [REDACTED], s kterým se neznal. Byl tam nový. Tvrdil, že má nějaké neshody s některými vězni a takové věci. To ho nezajímalo, takže si ho nevšímal. [REDACTED] a [REDACTED] se dali do kupy, on si jich také nevšímal do určité míry. Chodil na vycházky, chodil na telefon a opouštěl celu, když měl nárok ji opustit. Jednoho dne se stalo to, že jim se nelíbilo to, že je mladý kluk, že cvičí, což činí proto, že mu to pomáhá zklidňovat agrese. Oni měli takový klidový režim, ale zase ho nemohou omezovat. Jim to vadilo a vyměnili si pár názorů. Napsali žádosti vedoucímu výkonu trestu panu [REDACTED] tak speciálnímu [REDACTED] panu [REDACTED]. Všichni věděli o těchto žádostech a tak věděli, že se tam stane něco špatného. Věděli o tom 14 dnů dopředu. Nikdo na to nereagoval. Byli o tom informováni z jeho strany i dozorcí. Nic se nedělo. Došlo to do takové situace, že pak už se to nedalo vydržet, už si vyměňovali názory, verbálně se napadali a ten den to bylo zakončeno tak, že proti němu stáli dva odsouzení, jeden má 130 kg, druhý má 100 kg a on má 69 kg. Šli proti němu. On se bránil. Pak mu to přepnulo a byl ten zkrat a udělal to, že popadl na zemi tu lžící, aby mu jenom pohrozil. Chtěl uklidnit situaci, zastavit to všechno, i když už viděl, že když zmáčkne tísňák, že dojdou dozorcí. Ublížit mu nechtěl.
6. Obžalovaný [REDACTED], dále uvedl, že když proti němu stáli oba dva uvedení odsouzení, tak si před tím vyměňovali názory, že on nebude mačkat tísňák, že nepůjde z cimry pryč, že to nedělá, že na to není zvyklý. To dělají jiní lidé a takové věci a ať si to udělá on, jestli se mu to nelíbí, jestli chce jít z cimry, jestli se cítí být ohrožen nebo něco. Odpovídal na otázky, proč by to měl dělat on, že se necítí být ohrožen. Říkal mu „tak si běž a zmáčkni si to a řekni to dozorcům, jak to cítíš nebo jak to vidíš, že ode mě cítíš zlo nebo nebezpečí“. Necítil od nich v tu chvíli nic, a to do doby než povstali oba dva a šli proti němu. Není žádný panák. Nebude tam stát a nechat se. Šli tedy proti němu, respektive poškozený vyběhl z [REDACTED] a začal ho mlátit a tak se začal bránit rukama. Pak spadl na tu zem, ne v [REDACTED]. Jak byli na zemi, tak se tam drželi a viděl tam tu lžící někde, už si nepamatuje přesně, kde ležela nebo odkud spadla, tak ji chytil a vyskočil a řekl, že stačí, dost. Vůbec nevěděl, že něco s ní v tu chvíli mohl udělat. Dál neví, jak a proč nebo jestli ho škrábnul. Ví, že mu nechtěl ublížit. Chtěl zastavit situaci, že už toho bylo moc. Byli dva a on byl jeden. Určitě ho nebodnul dvakrát. Prostě to vzal a jak byli na zemi, tak to možná držel u něho u toho krku, a jak se

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

možná hýbal nebo něco, tak ho to možná škráblo. Přiznává to. Mohlo dojít k horším věcem. Je odsouzený za vraždu, páchá násilnou trestnou činnost, ale také nemůže za to, že je impulzivní osoba. Byl v past'ákách, byl šikanovaný, byl bitý otcem. Toto ho tak vypěstovalo, nepoznal lásku.

7. Obžalovaný [REDACTED], dále uvedl, že to zranění poškozeného mělo být někde pod uchem. Pan poškozený ani [REDACTED] neměli zbraň ani něco v ruce. Na dotaz jak došlo k jeho poškrábání, obžalovaný uvedl, že [REDACTED] měl nehty. Prvně si myslel, že to bylo s tou lžicí, jak poškozeného vzal do ruky. Poškozený si dělal večeri nebo něco a měl za to, že měl něco v ruce, ale časem si říkal, že neměl nic, protože ví, že v ruce neměl nic. Pak si řekl, že poškozený měl určitě nehty a poškozený mu ty škrábance udělal nehty. Na dotaz, kdy do toho začal zasahovat pan [REDACTED] obžalovaný uvedl, že hned v tu chvíli, jak poškozený do něj vstoupil, tak on stál hned za ním. Hlídal si záda a dostal od [REDACTED] úder, ale to si pak neuvedomil. Byl to úder. Ta židle tam taky nebyla. Kdyby použil tu židli do těch dveří, kdyby bouchl nebo něco, tak ty dveře by byly poškozeny, ale co ví, protože v té cimře byl, tak dveře jsou nepoškozené. [REDACTED] i [REDACTED] vědí, že předtím byl odsouzený za útok se židlí, takže židli po něm nehodil a ty dveře nevyrazil. Pokud se týká umístění dotčeného konfliktu, tak to nebylo v [REDACTED], ale bylo to přímo na cimře. Poškozený pak odběhl do [REDACTED], tam se schoval a během dvou vteřin přiběhli dozorcí. Na dotaz, kdo zmáčkl ten tísňák, obžalovaný uvedl, že i on i [REDACTED] ale neví, kdo byl první, respektive zmáčkl to také, ale možná už byl zmáčkнутý od [REDACTED] nebo od [REDACTED], neví. Tedy někdo před ním, ale kdo neví. Tam byl zmatek. To, co vypovídal jako obviněný toho dne [REDACTED] 2022, je pravda. To si to pamatoval dobře. Napětí mezi nimi, než došlo k tomu konfliktu, trvalo asi týden. Už předtím měl neshody s tím [REDACTED], ale furt se to dalo. Takže oni nemluví pravdu, aby ho dostali z cely, domlouvali se na tom. Když tam vběhli dozorcí, tak se ptali, co se stalo a prvního brali z cimry jeho a poškozeného také. [REDACTED] zůstal na cele. O tom, že ho chtějí dostat ven z cimry, před tím vůbec nevěděl, to se dozvěděl až toho usnesení. Ta lžice je ústavní. Lžice nebyla nabroušená. Slouží místo šroubováku.
8. Poškozený svědek [REDACTED] v rámci přípravného řízení (č. l. 116 – 121) uvedl, že po jeho zařazení na stejnou celu s obžalovaným ho obžalovaný [REDACTED], opakovaně provokoval a vyzýval ke rvačce, požadoval po něm, ať opatří mobilní telefon a jednou ho už ohrožoval lžicí, jejíž držadlo bylo zbroušené do špičky. V inkriminovaný den se pohádali, nadávali si. Obžalovaný [REDACTED] hodil po něm židličku a proto utekl do [REDACTED] kde se zavřel. [REDACTED] křičel: „Já tě zabiju“ a vyrazil dveře od [REDACTED] a zaútočil na něho zbroušenou lžicí tak, že ho dvakrát bodl proti levé straně krku. První ránu odrazil, druhá ho zasáhla pod levý ušní lalůček. V dalším útoku obžalovanému [REDACTED] zabránil svědek [REDACTED], který obžalovaného chytil a odhodil zpět do cely. Po obžalovaném požaduje uhradit nemajetkovou újmu ve výši 230 000 Kč.
9. U hlavního líčení svědek [REDACTED] (č. l. 510 – 513) uvedl shodně a dodal, že obžalovaný [REDACTED] ten den přišel na cimru a začal zase nadávat sprostě na něho. Už mu před tím několikrát říkal, ať s tím přestane. Už předtím psali s [REDACTED] papír přímo speciálnímu pedagogovi, aby ho odstěhoval, aby předešli nějakému dalšímu násilí. Na to samozřejmě [REDACTED] věznice vůbec nereflektovala, takže to došlo až k tomuto incidentu, když mu obžalovaný začal nadávat. Řekl mu, ať se na to vysere, ať toho nechá. Začali po sobě rvát, on po něm začal házet židlí, hodil po něm jednu židli, pak druhou židli, pak se do toho přিপletl [REDACTED]. Začal rvát na oba, ať toho oba nechají, ať se uklidní. [REDACTED] vytáhl už podruhé naostřenou lžicí, na kterou upozorňovali věznici, že ji u sebe má. Je to jeden z těch psychopatů, který běhá po [REDACTED] a začal na něj rvát, že ho zabije. Do toho se přিপletl [REDACTED]. Na něho řval také: „pusť mě nebo tě pobodám, zabiju tě“. Na to mu [REDACTED] řekl, ať jde zatím do [REDACTED], ať se uklidní, ať po něm nerve, ale jakmile obžalovaný zařval na [REDACTED] ať ho pusť, že ho pobodá, zabije, tak ho [REDACTED] pustil. Samozřejmě, že se lekl. Už

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

stál v [REDAKCE], měl sundané boty, tam bylo mokro a [REDAKCE] doběhl se židlí, vyrazil tou osmikilovou židlí dveře, vypadly z pantu, dveře padly na něj. [REDAKCE] také padl na ty dveře a začal do něj bodat tou naostřenou lžící. Jednu, dvě rány vykryl, třetí ho bodl kousek od ucha. V prvním momentu si myslel, že to má v krku, začal rvát: „[REDAKCE], on mě bodnul“. [REDAKCE] obžalovaného chytil a odhodil ho z něj. Tekla mu krev a tak si vzal ručník a začal si to držet. V tom tam hned přiběhli policajti, protože měli kancelář přímo naproti jejich cimře a začali se ho ptát, co se stalo a vzali ho na chodbu. Uvnitř v cimře zůstal, [REDAKCE] s [REDAKCE]. [REDAKCE] mu potom řekl, že [REDAKCE] vzal tu lžici nabroušenou a poškrábal se s ní na hrudi a přemlouval [REDAKCE], aby mu dosvědčil, že ho napadl a on se bránil. [REDAKCE] mu to odkýval, ale v momentě, jakmile ho vzali na chodbu, tak řekl pravdu, protože ho také neměl rád. Tam se to pak začalo řešit a věznice podala trestní oznámení.

10. K dotazům svědek [REDAKCE] dále uvedl, že to, že se pan [REDAKCE] poškrábal na hrudi, to mu řekl [REDAKCE]. Když opouštěl tu celu, pan [REDAKCE] neměl nějaké zranění, neměl ty škrábance. Kdo zmáčknul ten tísňový spínač, si nepamatuje. Možná on, možná [REDAKCE]. Ty dveře v [REDAKCE] byly vyražené a stalo se to v [REDAKCE]. Přitom bodnutí ležel pod dveřmi [REDAKCE], ležel na těch dveřích na něm a pravou rukou do něho bodal. Dvě rány vykryl a třetí šla přímo. Ty židle po něm hodil předtím dvakrát. Byly to dvě židle. Tu židli vykryl pravou rukou a druhá židle mu šla do kolen. Měl oteká kolena. Ta zbroušená lžice předtím byla asi na skřínce. Tuto lžici už dříve obžalovaný vůči němu použil. Napsali s [REDAKCE] že ho chtějí přemístit, aby tomu předešli. Nahlásil, že ho obžalovaný [REDAKCE] ohrožoval nabroušenou lžící, ale nikdo to neřešil. Náhradu nemajetkové újmy ve výši 230 000 Kč opírá hlavně o psychickou újmu. Utrpěl psychickou újmu a úraz. Nějaké konkrétní důkazy k tomuto nechce označit. Pokud jde o jeho psychické potíže po činu, tak se mu hůř spí a teď třeba v této místnosti soudu mu není vůbec dobře. Trvá to od samého začátku toho napadení. Už to není tak hrozné, jak to bylo, ale pořád to je. Tím, jak se to celé teď otevřelo, tak je to zase horší. S panem obžalovaným se po činu ještě několikrát setkal, na chodbě věznice [REDAKCE]. Poté, co byl přemístěn na [REDAKCE], už se s ním nepotkal. S panem [REDAKCE] se párkrát potkal ve Věznici [REDAKCE]. Trvá na tom, že to bylo, jak uvedl. Doslechl se, že [REDAKCE] s ostatními vězni napsali [REDAKCE] dopis, kde mu vyhrožovali, že pokud nestáhne obvinění, že ho zabijí a jeho také. Ten dopis ale osobně neviděl. Říkal mu to [REDAKCE]. To, že pan [REDAKCE] je jeden z těch psychopatů, co běhají po věznici, dovozuje z toho, že vzal naostřený předmět a bodal do lidí. To si myslí, že není normální, nebo aby kvůli 200 Kč zabil člověka či vzal osmikilovou železnou židli a rozmlátil hlavu. To jsou jeho úsudky o tom, co je psychopatie. [REDAKCE] i on neměli rádi pana [REDAKCE]. Určitě by se našlo ještě více lidí, ale ve věznici to funguje jinak. Lidé si to navzájem neřeknou, aby předešli konfliktům. To je jeho názor.
11. [REDAKCE] v rámci přípravného řízení (č. l. 176 -181) uvedl, že obžalovaný [REDAKCE] je problémová osoba s násilnými sklony, který nemá hlavu v pořádku. K předmětnému dni [REDAKCE] 2022 uvedl, že se [REDAKCE] s [REDAKCE] pohádali a [REDAKCE] na [REDAKCE] hodil židličku, poté vzal zbroušenou lžici a chtěl jít za [REDAKCE], který byl v té době v [REDAKCE]. Proto chytil Tuleje za ruku a řekl [REDAKCE] ať se v [REDAKCE] zavře. [REDAKCE] mu však hrozil, že ho lžící bodne a proto ho pustil a [REDAKCE] poté vyrazil dveře od [REDAKCE] a napadl [REDAKCE]. Pak viděl, jak se z [REDAKCE] vyvalila krev a proto [REDAKCE] chytil a odhodil ho zpět do cely. Hned nato do cely vstoupili dozorcí, kteří poraněného [REDAKCE] odvedli a asi na 5 minut celu zavřeli. V té době obžalovaný [REDAKCE] umyl zakrvácenou lžící a zbroušeným hrotem se poškrábal na hrudi. Potom se dozorcí vrátili a oba je z cely vyvedli.
12. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] u hlavního líčení (č. l. 513 – 515) uvedl, že mu není znám žádný důvod pro odmítnutí svědecké výpovědi před senátem krajského soudu ve smyslu § 100 odst.2 tr. řádu a tomuto poučení rozumí. Dodal, že trvá na své výpovědi. Všechno tam je napsané. Stalo se to. Byli tam tři. Došlo ke zranění. Nechce mluvit. Už toho má dost. Na to svědkovi bylo sděleno, že musí vypovídat, že zákon v jeho situaci mu neumožňuje

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nevyprávět. Svědek na to uvedl, že nechce vypovídat, že nemá k tomu co říct, že je tam všechno napsané. Na to bylo svědkovi sděleno, že vypovídal před policií, že musí vypovídat před soudem. Svědek uvedl, že se bojí těch problémů, co má v kriminále. Na to mu bylo sděleno, že jeho písemné sdělení, které zaslal soudu, bylo zasláno [REDAKCE]. Na to svědek uvedl, že jednomu zachránil život a sám se dostal do problémů a dodal, že nebude mluvit. Na sdělení, že toto je protiprávní, že se ničeho nebojí, nemá důvod k odepření výpovědi, a přesto nechce vypovídat. Na to svědek uvedl, že už jednou vypovídal.

13. Poté byl podle § 211 odst. 3 písm. c) tr. řádu přečten protokol o výslechu svědka [REDAKCE] na č. l. 176 – 181, aby se k němu vyjádřil, neboť bez oprávnění odmítá vypovídat. K tomu svědek uvedl, že je to pravda. Na dotaz, že pan obžalovaný říkal, že se na něj s poškozeným domluvili a že si to vymýšlejí, aby ho dostali z cely, svědek uvedl, že to není pravda. Obžalovaný skutečně bodl poškozeného k tomu uchu přes ty dveře. Nadával mu, že ho zabije. Držel obžalovaného [REDAKCE] za ruku, a když [REDAKCE] říkal, pusť mě, tak ho pustil. Nechtěl tam žádné problémy. Ten tísňák, si myslí, zmáčknul poškozený. Je pravdou, že obžalovaný se poškrábal sám na té hrudi. Poškozený spadnul, na něm byly ty dveře. K č. l. 227 svědek uvedl, že neví, kdo to psal.
14. Obžalovaný poukázal na to, že bylo čteno, že poškozený seděl opřený o tu zeď někde v [REDAKCE] a on tam přiběhl a měl ho bodat, ale první výpověď je, že dveře měly být na něm. On se o dveřích nezmiňuje vůbec. Tam žádné dveře nebyly na něm hozené. Další věc, ty dveře nejsou poškozené. Ty výpovědi se neshodují. Přiznal, že ho bodnul, ale další ty věci se neshodují. Prostě se ho chtěli zbavit.
15. Svědek [REDAKCE] na to uvedl, že obžalovaný, jak šel od toho stolu za ním, tak [REDAKCE] šel do [REDAKCE] když on obžalovaného držel za ruku a říkal mu „brácho nech toho“. Obžalovaný na něj „pusť mě“ a v ten moment se lekl a pustil ho. Obžalovaný vzal tu židli, dveře vyrazil z pantu ven. Pod těmi dveřmi byl poškozený [REDAKCE]. Dveře jsou papírové.
16. K osobám obžalovaného [REDAKCE] a poškozeného [REDAKCE] se vyjádřili také svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], odsouzení, kteří v době činu byli umístěni ve vedlejší cele č. 209, kteří nebyli přítomni samotnému útoku obžalovaného na poškozeného.
17. Svědek [REDAKCE] (č. l. 150 – 154) otec poškozeného, mimo jiné uvedl, že syn byl na cele s nějakým vrahem, který když byl na díře, mu rozebral věci ze skříňky a rozprodal je, že ten vrah pořád něco kryndá, vymrzuje a furt po něm psychicky jel. Řekl by, že syn z něho měl strach.
18. Svědek [REDAKCE] (č. l. 155 – 158) mimo jiné uvedl, že o napadení mezi obžalovaným [REDAKCE] a poškozeným [REDAKCE] nic neví. To, že se něco děje začal vnímat, až když do té vedlejší cely vltli dozorci. Předtím z té cely nic neslyšel. [REDAKCE] je takový hysterický, vyvolával hádky kvůli nesmyslům. [REDAKCE] je také pěkné kvítko. Hodně si vymýšlí. [REDAKCE] je v pohodě, nevyvolává hádky, ale nenechá si nic líbit. V podobném duchu vypovídali i další svědci, a to [REDAKCE] (č. l. 164 – 167), [REDAKCE] (č. l. 168 – 171) a [REDAKCE] (č. l. 172 – 175).
19. Svědek [REDAKCE] (č. l. 188 – 191), [REDAKCE] věznice [REDAKCE] mimo jiné uvedl, že až do [REDAKCE] 2022 si nikdo z cely 210 na nic nestěžoval. Dne [REDAKCE] 2022 (pondělí) obdržel od odsouzeného [REDAKCE] dopis, kde popisoval problémy s odsouzeným [REDAKCE] a požadoval přestěhování. Odsouzený [REDAKCE] je jeden z problémovějších vězňů, který byl opakovaně trestán za napadání odsouzených. Vůči spoluvězňům jedná agresivně, nátlakově a manipulativně. Odsouzený [REDAKCE] je spíše neproblémový vězeň, který nemá problém se různým věcem přizpůsobit. Měl problémy se spoluvězni, protože byl onálepkován jako

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

konfident. Odsouzený [REDACTED] je dominantní typ, který má snahu ovládnout lidi na cele, je nepřizpůsobivý.

20. Svědek [REDACTED] (č. l. 192 – 195), zástupce [REDACTED] trestu Věznice [REDACTED] mimo jiné uvedl, že odsouzeného [REDACTED] v minulosti neřešil. Nevymyká se odsouzeným, kteří jsou ve [REDACTED]. Až do toho prošetřovaného incidentu se okolo něj nic zvláštního nedělo. K němu se žádný dopis od odsouzeného [REDACTED] nedostal. Ví, že následně [REDACTED] psal nějaké dopisy a žádal o přemístění do jiné věznice. K panu [REDACTED] se nějaký dopis dostal, ale nic konkrétního k tomu neví. Asi 14 dní před činem řešil problémy na předmětné cele, kdy odsouzený [REDACTED], se vztekal kvůli tomu, že ostatní odsouzení na cele neměli uklizeno a dozorcem to bylo vyčteno všem na cele.
21. Svědek [REDACTED] (č. l. 159 – 163) mimo jiné uvedl, že poškozený po něm chtěl dva malé telefony, Nokia.
22. Na zranění poškozeného [REDACTED] (č. l. 44 – 62, nosič č. l. 62 pv) a obžalovaného [REDACTED] (č. l. 67 – 81) byly znalkyní MUDr. Lenkou Zátopkovou vypracovány znalecké posudky z odvětví soudního lékařství.
23. Z posudku na poškozeného [REDACTED] bylo zjištěno, že tento utrpěl bodné poranění obličeje a tupý úraz krku a pravé horní končetiny. Ze soudně lékařského hlediska jde o poranění středně závažná a naplňující kritéria prostého ublížení na zdraví lehkého stupně. Léčba poškozeného probíhala ambulantně. Nejtěžší z poranění, a to bodné poranění levé tváře bylo ošetřeno podvazem poraněné tepny a zašitím rány. Charakter poranění odpovídá mechanismu jeho vzniku tak, jak uvádí poškozený. Znalkyně dále uvedla, že takto vedeným útokem proti dané tělesné lokalitě mohlo dojít k poranění spánkové tepny, které mohlo vést k masivnímu krvácení a ohrožení poškozeného na životě. Při zasažení bočních částí krku poškozeného pak mohly být zasaženy velké krční cévy, jejichž poškození by rovněž hrozilo život ohrožujícím krvácením, ale také rozvojem vzduchové embolie srdce. Takové úrazové změny by, kromě bezprostředního ohrožení života mohly vést ke vzniku trvalých následků podstatného rázu. Při zasažení obličeje pak mohlo dojít až k poranění vedoucímu i ke ztrátě oka. Taková zranění by pak mohla být ze soudně lékařského hlediska posouzena jako těžká újma na zdraví ve smyslu poškození důležitého orgánu.
24. Z posudku na obžalovaného [REDACTED] bylo zjištěno, že obžalovaný utrpěl čtyři čárovité, škrábovité oděrky kůže na levé tváři, krevní podlitinu v týlní krajině hlavy, dvě ložiska čárovitého překrvení kůže na pravé straně hrudníku, pět škrábových různoběžně orientovaných oděrek kůže v horním kvadrantu levého prsu a pět škrábových, částečně stejně orientovaných čárovitých oděrek kůže na levé straně hrudníku v oblasti dolní části levého prsu a pod ním. Všechna tato poranění znalkyně hodnotí jako poranění lehká s dobou léčení, respektive hojení, kolem sedmi dnů. Poranění přední strany hrudníku mají ze soudně lékařského hlediska charakter poranění, se kterými se soudně lékařská praxe setkává při sebepoškození. Žádné ze zjištěných poranění pak nemělo jednoznačný charakter vzniku následkem aktivního jednání druhé osoby.
25. U hlavního líčení znalkyně MUDr. Lenka Zátopková se na oba znalecké posudky odvolala a stvrdila je.
26. Pokud jde o znalecký posudek na poškozeného [REDACTED], znalkyně dále uvedla (č. l. 516 – 517), že ze soudně lékařského hlediska jsou spánková tepna i krční cévy důležité orgány a pokud by došlo k jejich poranění, tak by poškozený byl bezprostředně ohrožen na životě. Důležitým orgánem je i oko či srdce. Za předpokladu, že by bylo zasaženo ucho, respektive oblast zevního zvukovodu, mohlo by dojít i k pronikajícimu poranění bubínku, případně i vnitřní struktury ucha s možným vznikem trvalých následků. Bolestivost poranění byla nejintenzivnější v době vzniku tohoto poranění a v průběhu léčby tkáň reaguje, hojí se a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

- vjem bolesti, který je individuálně vnímaný každým jinak, postupně odeznívá. Po těch deseti dnech už by ta bolestivost měla být minimální. Na dotaz, zda by ta fyzická bolest mohla poškozenému bránit ve spánku i po těch deseti dnech, znalkyně uvedla, že vzhledem k charakteru poranění lze z obecného medicínského hlediska konstatovat, že ten charakter bolesti ve vztahu k tomu poranění by neměl být tak intenzivní, aby poškozeného omezoval.
27. Pokud jde o znalecký posudek na obžalovaného [REDAKCE], znalkyně dále uvedla (č. l. 517), že zjištěná poranění, která popisovala, vykazovala takový charakter, že s největší pravděpodobností vznikla během jednoho úrazového děje. Pokud se týká oděrek hrudní stěny, tak ty mohly být způsobeny předloženou zabroušenou lžící. Jejich charakter přesně odpovídá tomuto zraňujícímu předmětu. S přihlédnutím k jejich charakteru, rozsahu, celistvosti a průběhu tak, jak to bylo zadokumentováno na předložených fotografiích, tak mechanismus jejich způsobení nehty je ze soudně lékařského hlediska krajně nepravděpodobný.
28. Ze znaleckého posudku (č. l. 11 – 31, nosič č. l. 31 pv), který na obžalovaného [REDAKCE] vypracovali znalci MUDr. Jaroslav Tržický, znalec z odvětví psychiatrie, a PhDr. Jindřiška Lejsková, znalkyně z odvětví klinická psychologie, bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] netrpí a v době spáchání činu ani netrpěl duševní chorobou a nebyla u něho zjištěna ani žádná závažná duševní porucha nebo jakákoliv forma závislosti. Jeho intelektové schopnosti jsou rozvinuty v pásmu hlubšího [REDAKCE]. Jeho osobnostní struktura je hrubě anomální, disharmonická s rysy schizotypie (sociální distancovanost), disociality a převahou introvertního prožívání. Motivace jeho činu vyplývá ze struktury osobnosti obžalovaného s dominující agresivní a impulzivní pohotovostí, nejedná se však o motivaci patologickou, která by plynula z duševní choroby, neboť taková choroba nebyla u něho zjištěna. Obžalovaný [REDAKCE] byl schopen rozpoznat protiprávnost svého činu a byl schopen své jednání ovládat. Je schopen účasti na trestním řízení. Možnost jeho resocializace je dle znalců málo příznivá až obtížná.
29. U hlavního líčení se oba znalci MUDr. Tržický a PhDr. Lejsková na svůj znalecký posudek odvolali a stvrdili ho.
30. Znalkyně PhDr. Jindřiška Lejsková dále uvedla (č. l. 518 – 519), že byť resocializace posuzovaného vyloučená není, tak je velmi snižovaná. Dá se říct, že s ohledem na tu agresivitu a další prvky, obžalovaný na konflikty reaguje, dejme tomu přemrštěně, příliš rychle bez úvahy a v rámci své osobnosti impulzivně a bez zábran s agresivním nábojem. Někaké poučení ani z toho opakovaného jednání není ochoten si pro sebe vzít. Vždycky se bude řídit především vlastním prospěchem. Zkratkovitě impulzivní jednání je u něho obecný rys, takže v situacích, které má naléhavě řešit, reaguje impulzivně. Nedá se říci, zda spíše útočí nebo se spíše brání, vždy se to týká každé konkrétní situace, ale obecně je vnitřně uzpůsoben k tomuto typu reaktivity. V tomto posuzovaném případě zareagoval, jak sám řekl, že nikdy si nenechá líbit nějaké pro něj frustrující jednání. Nelíbilo se mu, jak jednal člověk. On s ním měl i další konflikty stran hygieny a podobně, takže zareagoval, jak zareagoval.
31. Znalec MUDr. Jaroslav Tržický dále uvedl (č. l. 519 – 520), že vývoj osobnosti obžalovaného je už ukončen. Vývoj osobnosti bývá ukončen někde mezi 18 – 22 rokem věku, to je individuální. Pak už nedochází k žádným dramatickým změnám, pokud tam nepřistoupí nějaké vnější nebo vnitřní okolnosti ve smyslu nemoci, úrazu, intoxikace a podobně. Ale samotným dějem nebo pobytem v nějaké společnosti se už ta osobnost měnit nebude.
32. Ve věci byly provedeny důkazy i podle § 213 odst. 1 trestního. Jedná se o následující důkazy:
33. Z lékařské zprávy Oblastní nemocnice [REDAKCE] (č. l. 106, 335 - 336) ze dne [REDAKCE]. 2022, 21.20 hodin bylo zjištěno, že [REDAKCE] byl přivezen z věznice [REDAKCE] s tím, že byl účasten šarvátky, kdy udával, že dostal ránu pěstí zezadu do hlavy, v bezvědomí nebyl, udával

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

škrábance na těle. Hlava pokleповě nebolestivá. Doporučen klidový režim. Sdělení č. l. 111. Připojení poškozeného [REDACTED] s nemajetkovou újmou je na č. l. 129. Z lékařské ambulantní zprávy Oblastní nemocnice [REDACTED] z [REDACTED] 2022, 20.02 hodin (č. l. 136) bylo zjištěno, že [REDACTED] byl spoluvězněm bodnut před levé ucho nabroušenou lžičkou a židlí udeřen do ruky; zjištěna bodná rána délky 1,5 cm, procházející podkožím až do tkáně gl. parotis, protnutá arterie podkoží podvázána vicrilem. Rána byla saturována stehy. Ze zprávy z urgentního příjmu zmíněné nemocnice ze dne [REDACTED] 2022 z 20.34 hodin (č. l. 136) bylo dále zjištěno, že poškozený při potyčce dostal židlí do pravé ruky a do oblasti levého ucha. Předtím ošetřen na ORL, k nim jde jen pro poraněním pravé ruky. Objektivně zjištěno, že pravá ruka je s otokem v oblasti thenaru s max. bolestivostí na bázi I MTC. RTG bez traumatu na skeletu. Diagnóza: kontuze pravé ruky.

34. Z protokolu o ohledání místa činu vězeňské cely č. 210 (č. l. 196 – 201, nosič dat č. l. 201) bylo zjištěno, jak to vypadalo na místě činu dne [REDACTED] 2022 v 20.10 hodin, což bylo zadokumentováno slovním popisem, fotograficky a na nosiči dat. Byly zajištěny i stopy, a to stopa č. 1 – biologická – stěr kapky krve z podlahy obytné části cely, stopa č. 2 – biologická – stěr kapky krve z podlahy koupelny, stopa č. 3 – chemická – stěr z otěru modré barvy ze dveří koupelny a stopa č. 4 – chemická – stěr bílé barvy. Ze stoličky a zárubní dveří byl zajištěn srovnávací materiál – barva modrá a bílá. Vězeňská služba [REDACTED] vydala 1 ks polévkové lžice, která byla při činu použita a 1 ks příborového nože (viz protokol o vydání věci č. l. 202 – 203). Tyto nástroje jsou včetně zbroušení předmětné lžice zadokumentovány fotograficky i na nosiči dat (viz fotodokumentace lžice a nože č. l. 204 – 207). Fyzicky je daná zbroušená lžice uložena v příloze č. 1 spisu.
35. Z odborného vyjádření (č. l. 211 – 213) bylo zjištěno, že ve stěrech stop č. 1 a 2, které byly zajištěny při ohledání místa činu, byla zjištěna přítomnost krve a byl získán DNA profil shodný s DNA profilem [REDACTED].
36. Ze záznamů o zjištění fyzického násilí (č. l. 220 – 223) dozorce OVT [REDACTED] [REDACTED] ohledně osob [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] bylo zjištěno, dne [REDACTED] 2022 se v 17.50 hodin rozsvítila celová signalizace u cely 210 a proto vstoupil na celu, kde zjistil, že odsouzený [REDACTED], napadl odsouzeného [REDACTED], kdy odsouzený [REDACTED] uvedl, že ho napadl [REDACTED] ústavní židličkou, kterou po něm hodil a způsobil mu tím pohmoždění pravého zápěstí a odřeninou levého lokte. Následně se do toho vložil odsouzený [REDACTED] který se snažil odsouzeného [REDACTED] zastavit a poskytl mu tak čas k ukrytí se v prostoru WC. Odsouzený [REDACTED] se nedal zastavit a snažil se dostat za ním na WC, kde se mu podařilo vysadit dveře od umývárny, tím ho skolil na zem vysazenými dveřmi. Poté, ho ze zákrytu dveří odsouzený [REDACTED], napadl koncem zbroušené lžice v oblasti pod levým spánkem a způsobil mu tím bodnou ránu vedle levého ucha. Odsouzenému [REDACTED] se podařilo obejmout odsouzeného [REDACTED] oběma rukama kolem těla a odtáhnout ho dále od něho. Na cele byli, v tu dobu přítomni odsouzení [REDACTED] a [REDACTED]. U všech přítomných byla provedena preventivní prohlídka těla. U odsouzeného [REDACTED] byly zjištěny stopy fyzického násilí na levé straně hrudníku 3x škrábanec cca 3 cm dlouhé. U odsouzeného [REDACTED] nebyly zjištěny žádné známky fyzického násilí. U odsouzeného [REDACTED] byly zjištěny stopy fyzického násilí v oblasti levého ucha, poškrábaný levý loket a pohmoždění pravého zápěstí. Při prohlídce cely byly nalezeny zbroušené předměty (lžice a nůž).
37. K důkazu byly provedeny i dopisy, žádosti o přemístění č. l. 107, 224 – 229, 337 – 344, různá sdělení věznice, například k umístění na celách č. l. 234 k povoleným telefonním číslům č. l. 236 – 239, č. l. 345 – 350, 353 – 356, zpráva o provedeném šetření k obžalovanému [REDACTED] a další sdělení a dopisy na č. l. 256 – 260, 476 či 500 - 503. K č. l. 227 obžalovaný uvedl, že tento dopis nepsal a nejde o jeho písmo. Stejně tak k č. l. 259 obžalovaný uvedl, že tento

dopis nepsal. Sdělení vězeňské služby s komplexními zprávami č. l. 244 – 254 (č. l. 248 – 249 [REDACTED], č. l. 250 – 251 poškozený a č. l. 253 – 254 obžalovaný).

38. Fotografie zranění zúčastněných osob na prošetřované události, pořízené po incidentu dne [REDACTED] 2022 č. l. 262 – 334 (262 – 292 obžalovaný [REDACTED], 293 – 330 poškozený [REDACTED] 331 – 333 [REDACTED]). Nosič je na č. l. 334. Úřední záznam k vytěžení telefonátů osob z cely 209 (č. l. 357 – 359, č. l. 359 nosič dat). Rozsudek Krajského soudu Ostrava sp. zn. 35 T 3/2017 (č. l. 363 – 390) a rozsudek Vrchní soud Olomouc (č. l. 391 – 395) o odsouzení [REDACTED]. Rozsudek Krajského soudu Ostrava sp. zn. 34 T 7/2021 (č. l. 399 – 401) a rozsudek Vrchní soud Olomouc (č. l. 403 – 409) o odsouzení [REDACTED]. Opisy z evidence rejstříku trestů: [REDACTED] č. l. 413 a 463. Odsouzen Krajským soudem Ostrava, pobočka Olomouc pod sp. zn. 81 T 4/2018 k trestu odnětí svobody v trvání devíti roků. Poškozený [REDACTED] č. l. 414 a 462. Byl opakovaně soudně trestán i pro násilnou trestnou činnost. Současný výkon trestu mu končí v roce 2025. [REDACTED] č. l. 415 a 461. Byl opakovaně soudně trestán pro majetkovou i pro násilnou trestnou činnost. V rejstříku trestů má osm záznamů. Dvěma prvními odsouzením svědčí fikce neodsouzení. Naposled byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě 34 T 7/2021, který nabyt právní moci dne 21. 04. 2022, k trestu odnětí svobody v trvání šesti roků a šesti měsíců pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku.
39. V příloze č. 1, kde je uložena předmětná zbroušená lžice, k níž obžalovaný uvedl, že to je ta předmětná lžice, kterou použil a tato patří věznicí.
40. Soud obstaral i hodnocení všech tří dotčených osob z výkonu trestu odnětí svobody.
41. [REDACTED] (č. l. 480 – 483) se během výkonu trestu dopustil 13 kázeňských přestupků, podmínky pro udělení odměny si vytvořil v jednom případě. Není pracovně zařazen a ani faktický zájem o práci neprojevuje. Jeho chování a jednání, včetně jeho postojů a přístupu k výkonu trestu do současné doby je značně neukázněné až problematické. Program zacházení není plněn a výkon trestu odnětí svobody u něho neplní svůj výchovný účel.
42. [REDACTED] (č. l. 484 – 486) byl celkem 2x kázeňsky trestán, když si nevytvořil podmínky pro udělení odměny. Pozitivní změny v chování a jednání odsouzeného nejsou zatím stabilní, v případě nespokojenosti má tendenci se dožadovat pozornosti a intervencí odborných zaměstnanců. Pracovně zařazen není. Program zacházení zpočátku neplnil, následně se úroveň plnění obsahu a cílů programu zacházení částečně zlepšila. Zatím si však nevytvořil podmínky pro přeřazení do nižší PSVD.
43. [REDACTED] (č. l. 492 – 494) má chování v průběhu výkonu trestu problematické, vyvolává konflikty, dlouhodobě porušuje normy a předpisy, byl opakovaně kázeňsky trestán, neplní své povinnosti a cíle stanoveného programu zacházení a proto byl přeřazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Je pracovně zařazený a pohledávky hradí.
44. Z připojeného spisu sp. zn. 35 T 3/2017 Krajského soudu v Ostravě bylo mimo jiné zjištěno, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 08. 2017 č. j. 35 T 3/2017-644 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 01. 02. 2018 č. j. 6 To 99/2017-748 odsouzen pro pokus těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1 tr. zákoníku a pro zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvanácti roků se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť dne [REDACTED] 2016 v [REDACTED] zasáhl do potyčky dvou osob a zavíracím nožem se záměrem způsobit vážné zranění poškozenému jej bod do zad a způsobil mu poranění v oblasti levé lopatky, přičemž jen díky shodě šťastných okolností čepel nože nepronikla do dutiny hrudní a nebyla tak způsobena mnohem závažnější poranění důležitých orgánů v dutině umístěných, a hned bezprostředně poté, kdy k němu přistoupila další osoba se záměrem ji

usmrtit dotčeným nožem ji opakovaně bodal dole levé části hrudníku a způsobil mu zranění, pro něž ještě téhož dne poškozený zemřel.

45. Z připojeného spisu sp. zn. 34 T 7/2021 Krajského soudu v Ostravě bylo mimo jiné zjištěno, že [REDAKCE] byl rozsudkem zmíněného krajského soudu ze dne 09. 02. 2022 č. j. 34 T 7/2021-433 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. 04. 2022 č. j. 6 To 19/2022-469 uložen trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, když byl uznán vinným ze spáchání zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že dne [REDAKCE] 2020 ve Věznici [REDAKCE] ve vězeňské cele po předchozí slovní rozeprě v agresivním nastavení vstoupil do cely a s vědomím, že může způsobit závažná zranění velkou intenzitou hodil kovovou židli o váze 6,85 kg na poškozeného, který v obraně nastavil patu pravé nohy vůči vržené židli a tato jej zasáhla do oblasti paty pravé nohy, kdy tímto jednáním poškozenému způsobil zranění spočívající v tříštivé nitrokloubní zlomenině kosti patní s nutností osteosyntézy a musel podstoupit operační zákrok a způsobil poškozenému tak zranění naplňující kritéria delší doby trvající poruchy zdraví, přičemž z charakteru útoku a k němu užitému předmětu bylo zřejmé, že k mnohem závažnějším poraněním nedošlo především díky včasné obranné reakci poškozeného a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 08. 2017 č. j. 35 T 3/2017-644 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 01. 02. 2018 č. j. 6 To 99/2017-748 odsouzen pro pokus těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1 tr. zákoníku a pro zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvanácti roků se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. ledna 2019 sp. zn. 4 Nt 349/2018 byl podle § 320 odst. 3 tr. řádu určen společný způsob výkonu postupně uložených trestů odnětí svobody, které byly [REDAKCE] uloženy:
46. rozsudkem Krajského soudu Ostrava ze dne 23. 08. 2017 sp. zn. 35 T 3/2017 ve znění rozsudku Vrchního soudu Olomouc ze dne 01. 02. 2018 sp. zn. 6 To 99/2017 se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, rozsudkem Okresního soud Karviná ze dne 01. 09. 2014 sp. zn. 10 Tm 12/2014 ve znění usnesení Okresního soudu Karviná ze dne 17. 10. 2016 sp. zn. 10 Tm 12/2014 se zařazením do věznice nebo zvláštního oddělení pro mladistvé, rozsudkem Okresní soud Ostrava ze dne 06. 11. 2015 sp. zn. 6 Tm 48/2015 ve znění usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 16. 10. 11. 2018 sp. zn. 6 Tm 48/2015 ve spojení s usnesením Krajského soudu Ostrava ze dne 20. 11. 2018 sp. zn. 4 Tmo 44/2018 se zařazením do věznice s ostrahou a rozsudkem Okresního soudu Ostrava ze dne 20. 06. 2016 sp. zn. 6 Tm 62/2015 ve znění usnesení Okresního soudu Ostrava ze dne 16. 10. 2018 sp. zn. 6 Tm 62/2015 ve spojení s usnesením Krajského soudu Ostrava ze dne 20. 11. 2018 sp. zn. 4 Tmo 43/2018 se zařazením do věznice s ostrahou, ve věznici se zvýšenou ostrahou.
47. Po takto provedeném dokazování procesní strany neměly žádné další důkazní návrhy, když i soud uzavřel, že byly provedeny důkazy, které umožňují rozhodnutí v meritu, a proto prohlásil dokazování za skončené.
48. Úvodem je třeba předeslat, že jako nesporné skutečnosti, o nichž není nutno dále argumentovat, lze označit to, že k činu došlo po slovním konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným, že to byl právě obžalovaný, kdo poškozeného bodl onou zbroušenou lžící do oblasti před levé ucho a že tak poškozenému způsobil zranění, jež je jako následek popsáno ve výroku tohoto rozsudku, a to že se uvedeného činu dopustil poté, co byl opakovaně krajským soudem pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za spáchání zvlášť závažných zločinů proti životu a zdraví.

49. Ostatní skutkové okolnosti je tak nutno vyhodnotit, když soud uzavřel, že obhajoba obžalovaného byla vyvrácena komplexem znaleckých posudků znalců ve světle konkrétních poznatků získaných ohledáním místa činu a dalších tzv. objektivních důkazů, na které pak nasedla svědectví poškozeného a [REDAKCE], které byly vyhodnoceny jako věrohodné důkazy. Soud tedy provedl vyhodnocení jednotlivých důkazů jak v jejich vnitřní struktuře, tak i v konfrontaci s ostatními důkazy.
50. Obhajoba obžalovaného spočívala podle jeho vyjádření v tom, že poté co poškozeného napomenul, tak ho poškozený napadl a začali se spolu bít, kdy uchopil předmětnou zbroušenou lžící a poškozeného jedenkrát bodl, když se to vše stalo přímo v cele a teprve poté poškozený utekl do objektu [REDAKCE]. Pak chtěl jít do [REDAKCE] aby poškozenému pomohl. Když poškozený neotevřel, tak zmáčknul tísňák a vysadil dveře do [REDAKCE] v pantech a v tu chvíli vběhli na celu dozorcí. [REDAKCE] se v tuto dobu již do ničeho nemíchal a stál celou dobu v rohu místnosti u své postele. V rámci této výpovědi obžalovaný hovořil i o tom, že na něj měl křičet z vedlejší cely svědek [REDAKCE]. Uvedl i to, že poškozený a [REDAKCE] se proti němu domluvili, aby ho dostali z cely. Posléze u hlavního líčení uvedl, že proti němu šli oba (poškozený i [REDAKCE]), respektive, že poškozený vyběhl proti němu z [REDAKCE] a začal ho bít, když [REDAKCE] ho udeřil zezadu do týlu a proto popadl dotčenou lžící, aby poškozenému pohrozil a v obraně ho bodl. Toto vše se odehrálo na cele, nikoliv v [REDAKCE]. Obžalovaný tedy uplatňoval to, že on žádný útok nevyvolal, ale že se bránil a že se na něho oba uvedení odsouzení domluvili.
51. V rámci posouzení takto uplatněné obhajoby je tak třeba postupovat od tzv. objektivních zjištění, které nemohou být zpochybněny k dalším důkazům, především ke svědectvím, které zejména v případě výpovědi odsouzených mohly, ale nemusely být ovlivněny různými okolnostmi, například právě prostředím výkonu trestu odnětí svobody v nejtěžším režimu věznice.
52. K těm objektivním důkazům lze přiřadit především protokol o ohledání místa činu, lékařské zprávy z nemocnice [REDAKCE] o vyšetření obžalovaného i poškozeného ze dne [REDAKCE] 2022, aktuální fotografická dokumentace zranění obžalovaného i poškozeného pořízená hned po činu, respektive o tom, že [REDAKCE] žádné zranění nevykazoval, či záznamy o zjištění fyzického násilí na dotčené cele, jež byly učiněny právě proto, že na celu museli vstoupit dozorcí vězeňské služby, a to právě na základě rozsvícení tzv. tísňáku.
53. Z protokolu o ohledání místa činu vězeňské cely č. 210 (č. l. 196 – 201, nosič dat č. l. 201) tak, jak již bylo uvedeno shora, bylo zjištěno to, jak to vypadalo na místě činu dne [REDAKCE] 2022 v 20.10 hodin, což bylo zadokumentováno slovním popisem, fotograficky a na nosiči dat. Mimo jiné z této dokumentace vyplynulo, že krev byla na podlaze jak v cele, tak před vstupem do [REDAKCE], tak i v [REDAKCE]. Na podlaze v [REDAKCE] jí bylo výrazně více než jinde. Dále bylo zřejmé, že dveře do [REDAKCE] byly mimo panty a nacházely se uvnitř [REDAKCE]. Zachyceno je i poškození futer dveří do [REDAKCE] včetně modrých šmouh, jež odpovídají barvě dotčené stoličky. Ústavní stolička, která byla nabarvena na modro, byla také poškozena a na podlaze se nacházel modrý úlomek, který korespondoval s poškozením dotčené stoličky. Z fotografie umyvadla v [REDAKCE] bylo patrné, že poškozený mohl pod ním ležet. S tímto pak koresponduje i to, že v provedených stěrech byla zjištěna jen DNA poškozeného, nikoliv někoho jiného.
54. Z toho, že se nacházelo největší ložisko krevních kapek v [REDAKCE] a že jsou na podlaze lze dovodit, že ke zranění poškozeného došlo právě v [REDAKCE]. Byl tam i hadr. Jelikož [REDAKCE] dveře byly uvnitř [REDAKCE] vykazovaly znaky poškození (stejně jako futra a stolička) a byly na nich i modré šmouhy, je patrné, že vůči těmto dveřím působilo násilí a že vůči nim byla použita i ona ústavní stolička. Tato objektivní zjištění ovšem nekorespondují s obhajobou obžalovaného, že stolička nebyla vůbec použita ani o tom, že vše se odehrálo na

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

cele. Již tento důkaz tedy vyvrací v tomto směru použitou obhajobu obžalovaného [REDAKCE]. Naproti tomu tyto skutečnosti odpovídají tomu, co uváděli jako svědci poškozený a svědek [REDAKCE]. S ohledem na rychlý spád událostí je nemožné, aby se poškozený a svědek [REDAKCE] mohli mezi sebou domluvit před činem, neboť nebylo možné dopředu předvídat průběh události, ale ani po činu, když poškozený byl ihned po vniknutí dozorců do cely z ní odveden a byl posléze odvezen k poskytnutí lékařského ošetření. Svědek [REDAKCE] přitom ještě zůstal na cele. Na tyto úvahy pak navazují údaje ze záznamů o zjištění fyzického násilí (č. l. 220 – 223), kdy se dne [REDAKCE] 2022 v 17.50 hodin rozsvítila celová signalizace u cely 210 a proto bylo vstoupeno na celu a již v tento okamžik bylo zjištěno, že to byl právě odsouzený [REDAKCE], který napadl odsouzeného [REDAKCE]. Již v tuto chvíli bylo hovořeno i o použití ústavní stoličky a o způsobení pohmoždění pravého zápěstí a odřeniny levého lokte i o tom, že se svědek [REDAKCE] snažil odsouzeného [REDAKCE] zastavit a poskytl tak poškozenému čas k ukrytí se v prostoru WC, ale odsouzený [REDAKCE] se nedal zastavit a snažil se dostat za ním na WC, kde se mu podařilo vysadit dveře od umývárny, tím poškozeného skolil na zem vysazenými dveřmi. Poté ze zákrytu dveří odsouzený [REDAKCE] poškozeného napadl koncem zbroušené lžice v oblasti pod levým spánkem a způsobil mu tím bodnou ránu vedle levého ucha. Odsouzenému [REDAKCE] se poté podařilo obejmout odsouzeného [REDAKCE] oběma rukama kolem těla a odtáhnout ho dále od něho. Obsah těchto záznamů pak zcela koresponduje s tím, co jako svědci uvedli poškozený a [REDAKCE]. Jak vyplývá z časových údajů, tak se uvedení svědci mezi sebou nemohli domluvit, neboť na to neměli čas. Pokud tedy již v 17.50 hodin hovoří oba shodně, tak je to doklad toho, že o tomto hovoří pravdu a že se čin takto udál. Navíc již v tomto období byly u všech tří aktérů provedeny preventivní prohlídky těla. U odsouzeného [REDAKCE] byly zjištěny stopy fyzického násilí na levé straně hrudníku 3x škrábanec cca 3 cm dlouhé. U odsouzeného [REDAKCE] nebyly zjištěny žádné známky fyzického násilí. U odsouzeného [REDAKCE] byly zjištěny stopy fyzického násilí v oblasti levého ucha, poškrábaný levý loket a pohmoždění pravého zápěstí. I tyto důkazy pak potvrzují svědectví poškozeného, kdy pohmoždění zápěstí odpovídá použití ústavní stoličky tak, jak to uvedl ve své výpovědi poškozený [REDAKCE]. Současně při prohlídce cely byla nalezena předmětná zbroušená lžice. Poškozený byl dále odvezen do [REDAKCE] nemocnice, kde ve 20.02 hodin znovu potvrdil, že byl spoluvězněm bodnut před levé ucho nabroušenou lžičkou a židlí udeřen do ruky. Tomuto pak odpovídají i objektivní lékařské závěry spočívající ve zjištění bodné rány délky 1,5 cm, procházející podkožím až do tkáně gl. parotis, protnutí arterie podkoží podvázána vicrilem. Současně ve 20.34 hodin poškozený při dalším urgentním vyšetření uváděl, že dostal židlí do pravé ruky a byl proto ošetřen i pro poranění pravé ruky. Objektivně pak bylo zjištěno, že na pravé ruce má otok v oblasti thenaru. Ohledně zjištěných zranění obžalovaného lze poukázat na závěr znalkyně MUDr. Zátopkové v tom, že žádné ze zjištěných zranění obžalovaného nevykazovalo jednoznačný charakter jejich vzniku následkem aktivního jednání druhé osoby. I tyto objektivní důkazy odpovídají tomu, co uvedli poškozený a [REDAKCE] v pozici svědků a co posléze potvrdili před soudem při hlavním líčení.

55. V konfrontaci těchto tzv. objektivních důkazů s výpovědi poškozeného a [REDAKCE] jsou tato svědectví objektivizována jako správná a jako věrohodná a proto soud z nich mohl, respektive musel, vycházet. Naproti tomu již tento komplex důkazů spolehlivě vyvrací obžalovaným použitou obhajobu.
56. Na tuto důkazní materii pak dále navazuje i to, že výpovědi poškozeného i svědka [REDAKCE] v těch zásadních okolnostech zcela korespondují se závěry znaleckého posudku soudní lékařky, a to včetně mechanismu vzniku způsobení zjištěných zranění poškozeného, popisu mechanismu, kterým ke zraněním mohlo dojít. Současně závěry této znalkyně odpovídají i protokolu o ohledání místa činu a záznamům o zjištění zranění na dotčené cele a tomu, co již

v tento okamžik vyplynulo z vyjádření poškozeného, které bylo korespondující s jeho následným popisem v pozici svědka.

57. Toto vše po zkonfrontování s obhajobou obžalovaného [REDAKCE] jej usvědčuje. Nejednalo se tak o žádné vyprovokované konání ani o ojedinělé jedno napadení poškozeného [REDAKCE], ale o opakovaný atak tak, jak je to popsáno ve výroku tohoto rozsudku, kdy bodání onou lžící se odehrálo v prostoru [REDAKCE]
58. Soud tak výpovědi poškozeného a [REDAKCE] bral jako přímé usvědčující důkazy proti obžalovanému [REDAKCE]. Mimo jiné z tohoto vyplývá i to, že obžalovaný tak rozhodně nejednal v intencích tzv. nutné obrany, ale ani v nějakém vybočení z mezí nutné obrany, ale ani z nějaké omluvitelné pohnutky či v důsledku nějakého předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného. Nevykazoval ani známky strachu, úleku, zmatku či jiného omluvitelného hnutí mysli. Ostatně sám obžalovaný prohlásil, že se nebál, že se podle jeho vyvrácené výpovědi měli dohadovat, kdo zmáčkne tzv. tísňák a podobně.
59. I další obhajoba obžalovaného [REDAKCE] byla vyvrácena. Pokud jde o jeho zranění na hrudi, tak uváděl, že mu ho způsobil poškozený nehty. Toto jeho tvrzení vyvrátila znalkyně z odvětví soudního lékařství, která uvedla, že je krajně nepravděpodobné, že by toto zranění mohlo být způsobeno nehty (mimo jiné i díky tomu jak byla na hrudníku umístěna), ale mohlo být velmi dobře způsobeno onou zbroušenou lžící. Uvedená znalkyně také uzavřela, že dotčené poranění vykazuje znaky sebepoškozovacího konání. Pokud pak svědek [REDAKCE] uvedl, že si toto zranění způsobil obžalovaný sám dotčenou lžící v době, kdy již poškozený byl z cely odveden, měl soud takto užitou obhajobu za vyvrácenou. Podobně vyvrácení k výpovědi obžalovaného lze vztáhnout i výpověď otce poškozeného, kterému jeho syn sděloval, že je na dané cele terorizován (když byl na díře tak mu rozebral věci ze skříňky a rozprodal je, že pořád něco kryndá, vymrzuje a furt po něm psychicky jel). Situace tedy nebyla taková, že by poškozený nad míru obvyklou v daném zařízení obtěžoval obžalovaného, ale právě naopak byl to obžalovaný, kdo škodil poškozenému. Podobně je vyvrácena výpověď obžalovaného o tom, že by svědek [REDAKCE] na něj křičel z okna, neboť uvedený svědek uvedl, že nic neslyšel. Stejně lze uvést i ohledně stisknutí tzv. tísňáku, kdy obžalovaný uvedl, že ho stiskl on, poté že i on, když z výpovědi [REDAKCE] vyplynulo, že ho stisknul poškozený [REDAKCE]
60. Byla tak vyvrácena obhajovací tvrzení obžalovaného o tom, že nebyla použita židle, že se čin odehrál jen na cele a ne v [REDAKCE], že na obžalovaného měli společně zaútočit poškozený s [REDAKCE], že bodnul jen jednou, či že by při dotčené potyčce utrpěl zranění na hrudi, které by mu způsobil poškozený. Naopak byl prokázán skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
61. Pokud jde o úmysl obžalovaného, tak jednak podle vyjádření poškozeného a svědka [REDAKCE] obžalovaný doprovázel svůj útok výkřiky, že poškozeného zabije, což minimálně dokládá cíl mu významně ublížit na zdraví, jednak je evidentní, že není potřeba žádné zvláštní inteligence ani žádného zvláštního vzdělání k tomu, aby obžalovaný věděl, že tělo člověka je sice řízeno mozkiem, ale že řada důležitých orgánů je umístěna i v oblasti krku a hlavy a že útokem na tento prostor může dojít k závažnému poškození zdraví. Ostatně obžalovaný s ohledem na jeho opakované odsouzení i pro ustanovení § 145 tr. zákoníku byl podrobně informován i o tom, co je to úmyslné způsobení (těžké) újmy na zdraví, co je to důležitý orgán, ale i o tom, že takového následku se lze dopustit i židlí, jež je vybavením vězeňské cely, či nožem. Zbroušená lžice do podobné kategorie ostrých nástrojů také náleží. Na tomto místě je dále možno zmínit i to, že podle znalkyně z odvětví psychologie vyplývala motivace konání obžalovaného z jeho osobnosti, již dominuje agresivní a impulsivní pohotovost, když na podněty reaguje přemrštěně, rychle s tím, že vždy se bude řídit vlastním prospěchem. Popis skutku této motivaci tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku, zcela odpovídá.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

62. Bylo tedy prokázáno, že pan obžalovaný se dopustil zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, a to s přihlédnutím k tomu, že byl v minulosti již pro obdobnou trestnou činnost odsouzen a vykonává za ni nepodmíněné tresty odnětí svobody. Jen shodou šťastných náhod nedošlo ke vzniku závažného poškození zdraví pana [REDACTED], a proto předmětný trestný čin byl kvalifikován ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

K dalším obhajovacím námitkám.

63. Pokud obhajobou je tvrzeno, že se obžalovaný k činu již v přípravném řízení v podstatě doznal, tak lze poukázat na to, že opakovaně uváděl, že se jen bránil, že k útoku lžící byl vyprovokován, když se na něj oba další účastníci konfliktu předem domluvili. Takováto obhajoba v žádném případě nemůže být brána jako doznání, ale naopak popírání spáchání činu. Průkaz samotného bodnutí obžalovaného do poškozeného je natolik důkazně evidentní, že jeho popírání by nemělo valný důkazní význam.
64. Je pravdou, že popis ve výpovědích svědků [REDACTED] a [REDACTED] nejsou zcela totožné, ale v podstatných věcech spolu korespondují. Bylo možno zaregistrovat, že tu skutečně existuje rozpor v tom, zda v okamžiku bodnutí poškozený [REDACTED] seděl opřený o zeď u umývadla či zda v okamžiku bodnutí ležel na zemi. S ohledem na rychlost, krátkost a vypjatost situace může dojít k rozdílnému vnímání některých okolností. Zásadní však je to, že poškozený byl pod [REDACTED] dveřmi dole a na nich byl útočící obžalovaný. V tomto se oba shodují. Z logiky věci vyplývá, že poškozený se z pod oněch dveří chtěl dostat, aby se tak ubránil útokům obžalovaného. Pokud v tomto okamžiku zasahoval [REDACTED] a obžalovaného od poškozeného odtrhnu, mohl polohu poškozeného již vnímat jinak. Tento rozpor se tak soudu nejvíce jeví jako nějaké zpochybnění věrohodnosti dotčených svědeckv. Ostatně i sám obžalovaný se hájí tím, že si vše ne zcela pamatuje, což je i přirozené, neboť věc se udála rychle v pohybu účastníků po cele a [REDACTED], při níž účastníci nepochybně byli v emočně vypjaté situaci. Pokud obžalovaný u sebe toleruje, že ne na vše si pamatuje, je třeba toto uznat i u zbylých účastníků incidentu.
65. Obžalovaný [REDACTED] jako útočník nemohl motiv svého jednání chápat jako obranu, když útočil svévolně, a to za pomoci zbraně, když zbylými odsouzenými nijak ohrožen nebyl. Pokud nebyl ohrožen nelze se ani domáhat hmotnostní převahy poškozeného a svědka [REDACTED]. Jelikož nebyl nijak ohrožen ani se nebránil a poškozený se vůči němu žádného předchozího zavrženíhodného jednání nedopustil nelze se ani dovolávat právní kvalifikace § 146 a) tr. zákoníku o ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky. K tomuto lze doplnit, že i podle obhajovacích námitek nemá obžalovaný [REDACTED] ve věznici žádné problémy, ve výkonu trestu je v pohodě, ale jen si nenechá nic líbit. Naproti tomu poškozený [REDACTED] i svědek [REDACTED] tam oblíbeni nejsou.
66. Poukazovat na profil poškozeného [REDACTED] s tím, že ve věznici má problémy, že zadržoval nedovolený předmět např. mobilní telefon, že za to byl trestán a současně nepoukazovat na velmi nepříznivý osobnostní profil obžalovaného jako agresora vůči spoluvězňům, jak to vyplývá z jeho charakteristiky z věznice, vykazuje znaky jednostranného vyhodnocení dané problematiky. Na tomto místě je pak třeba poukázat na to, že [REDACTED] má i příznivé hodnocení, částečné pozitivní změny v chování, poškozený pracuje, což nebývá moc obvyklé ve stanoveném režimu nejpořádnější věznice, hradí své dluhy. Z tohoto titulu se pak podrobuje určitému pracovnímu režimu, který respektoval a dodržoval. Jeho pracovní činnost tak je dokladem toho, že je schopen a ochoten s ostatními v pracovním prostředí vycházet a nepůsobit problémy. K takovému závěru u obžalovaného [REDACTED] nelze dojít, neboť jeho chování je od počátku výkonu trestu odnětí svobody, ač je ještě relativně mladou osobou a ve výkonu trestu vlastně poprvé, problematické, byl opakovaně kázeňsky postížen a i odsouzen za trestnou činnost ve výkonu trestu. Na tomto místě je pak možno zmínit i to,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

že zatímco obžalovaný v rámci své obhajoby může i lhát, tak poškozený [REDACTED] i [REDACTED] [REDACTED] vypovídali jako svědci pod sankcí křivé výpovědi, takže za nepravdu, kterou by uvedli v pozici svědka, by mohli být i trestně postiženi. Současně, jak to plyne z rozboru shora, u těchto svědků nebylo zjištěno nic, co by nebylo věrohodné a vždy jejich tvrzení byla prověřena dalšími důkazy a tudíž bylo vyhodnoceno tak, že jejich svědectví odpovídají realitě a proto soud i z nich vycházel jako z přímých obžalovaného usvědčujících důkazů.

67. Argumentace obžalovaného k tomu, že listinu na č. I.227 nepsal, neboť tento důkaz je zcela marginální a na vyhodnocení věci nemá žádný vliv.
68. Závěr znalkyně MUDr. Zátopkové, že u pana [REDACTED] se jednalo o středně těžké poranění, které ho neohrožovalo na životě a že se jednalo o prosté ublížení na zdraví lehkého stupně, na vyhodnocení věci nemá praktický význam. Je třeba si uvědomit, že obžalovaný svým jednáním učinil vše, aby čin (a tudíž i následek v podobě možnosti způsobení tzv. těžké újmy na zdraví spočívající v poškození důležitého orgánu) byl dokonán, ale jen díky okolnostem na obžalovaném nezávislých k dokonání, ke vzniku poškození důležitého orgánu nedošlo.
69. Argument, že pokud by byl obžalovaný přímým útočníkem a chtěl by někoho zabít, tak by neměl žádný důvod sám sebe poškozovat, nijak neobstojí, neboť se neopírá o žádný konkrétní důkazní vývod. Pokud by snad obžalovaný chtěl uvedeným atakem upozornit věznic, že nechtěl být s uvedenými dvěma osobami v jedné cele, protože se cítil frustrován a ohrožován, tak to také na vyhodnocení věci nic nemění, neboť cíleně atakoval poškozeného v okamžiku, kdy nebyl nijak konkrétně ohrožen. Naopak právě pro slovní vyznění konfliktu útočil on, neboť ho uvedená konkrétní urážka ze strany poškozeného popudila.
70. Lze tak dojít k závěru, že obžalovaný věděl, že popsáním způsobem provedení útoku může způsobit poškození zdraví v intencích ustanovení § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, tedy, že může způsobit poškození důležitého orgánu (spánková tepna, velké krční cévy, embolie srdce, poranění či ztráta oka či sluchu) a pro případ, že se tak stane, byl s tím následkem srozuměn. Musel si být vědom toho, že opakovaným hozením předmětné židle a především opakovaným bodnutím dotčeným ostřeným nástrojem by poškozenému mohl způsobit poškození důležitého orgánu, a to spánkové tepny, krčních cév, embolií srdce, oka či ucha a pro případ, že se tak stalo, byl s tím následkem srozuměn. Opakovanému bodnutí (i obraně poškozeného proti bodání vůči krku či hlavě, kromě obou dotčených svědectví nasvědčuje i to, že poškozený kromě bodnutí v obličeji měl i tupý úraz krku, jak to vyplývá ze závěrů znalkyně MUDr. Zátopkové. Ostatně tato znalkyně potvrdila i zdravotní nález na pravé končetině poškozeného.
71. Obžalovaný si tak byl vědom, že dotčeným útokem za použití zbraně proti citlivým částem těla poškozeného, ve kterých, což i obecně známo, jsou uloženy životně důležité orgány a že tak může evidentně způsobit i velmi závažné poranění. Ostatně obžalovaný byl s touto materií podrobně a dostatečně seznámen i mimo jiné v rámci svých předchozích pravomocných odsouzení pro násilná jednání vůči životu a zdraví. K tomuto je možno doplnit, že v rámci agresivní pohotovosti obžalovaný jedná nepřiměřeně jen ve svůj vlastní prospěch a proto v rámci bodání přes dotčené dveře v rámci agresivní pohotovosti do oblasti krku a hlavy poškozeného nemohl zcela jednoznačně posoudit, kam poškozeného v rámci opakovaného bodného útoku vůči krku a hlavě poškozeného skutečně bodne a který z více důležitých orgánů tak skutečně může zasáhnout. Současně obžalovaný netrpěl žádnou duševní poruchou, když tento incident nebyl jeho první zkušeností s fyzickými potyčkami s jinými osobami, přičemž z posudku z oddělení psychiatrie vyplývá, že byl v kritické době přičetný, že mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání a mohl svoje jednání ovládat. Soud současně neměl důvodu akceptovat obhajobu obžalovaného o jakémsi komplotu poškozeného s [REDACTED] vůči obžalovanému ani to, že by nehovořili jako svědci pravdu.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

72. Lze tedy uzavřít, že situace tu není taková, že by obhajoba obžalovaného nebyla ničím vyvrácena, resp. že by skutek nebyl ničím prokázán. Oba dotčení svědci, jež byli na místě činu, shodně uvedli, že to byl obžalovaný, kdo opakovaně použil vůči poškozenému židli, že to byl obžalovaný, kdo poškozeného opakovaně bodnul, že celou situaci vyvolal obžalovaný a nikoliv poškozený a že tu žádná domluva obou uvedených svědků vůči obžalovanému nebyla.
73. Pokud pak byl na místě činu ihned označen jako pachatel obžalovaný a toto bylo zadokumentováno orgány vězeňské služby, byla objektivizována i zranění, a užitý nástroj byl na místě činu nalezen, měl soud dostatečně prokázáno, že to byl právě obžalovaný, který byl útočníkem a že to byl on, kdo zranění poškozenému způsobil. Dlužno dodat, že fyzické atakování okolí potvrzuje i chování obžalovaného v minulosti a v průběhu výkonu trestu odnětí svobody.
74. Obžalovaný naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1,2 písm. g) tr.zákoníku, neboť se dopustil jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo úmyslně způsobit těžkou újmu na zdraví poškozenému, když v inkriminované době a místě zaútočil nástroji způsobilými takového zranění způsobit, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, a to dílem díky obraně poškozeného a díky zásahu svědka [REDAKCE], což byly okolnosti na uskutečněném jednání obžalovaného nezávislé, když obžalovaný učinil vše, aby k dokonání činu došlo. Ve vztahu k možnosti způsobení těžké újmy na zdraví, tedy v tomto případě poškození důležitého orgánu bylo třeba vnímat, že obžalovaný reaguje nepřiměřeně podnětu, na který reaguje, a tudíž možnost, že především dotčenými bodnutími dojde k zasažení i dalších struktur krku či hlavy (obličej) byla jak možná, tak i reálná a byla také i v možnostech představ obžalovaného [REDAKCE]. Při útoku předmětnou zbroušenou lžící fakticky shora dolů, kdy mezi útočníkem a obětí se nacházely i předmětné dveře, je třeba předpokládat i obrannou reakci, při níž nástroj mohl zasáhnout i očníci, ucho či uváděné cévy či způsobit embolií srdce. Toto všechno bylo v možnostech obžalovaného si to představit a uvědomit. Dlužno dodat, že k zavinění tohoto postačuje nedbalost, kdy obžalovaný musel vědět, že takováto zranění může způsobit. I zde soud vycházel především ze soudně lékařské expertízy, kdy předmětným mechanismem útoku bývají ohroženy důležité hlavové struktury člověka, když k vykvalifikování tohoto znaku postačuje nedbalostní zavinění. Především opakované bodnutí dotčeným nástrojem, čemuž odpovídá i fakticky zjištěný následek na hlavě poškozeného, evokuje srozumění obžalovaného se vznikem těžké újmy na zdraví na krku a hlavě poškozeného, tedy poškození důležitého orgánu, jichž je právě v této oblasti člověka celá řada.
75. Proto soud uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným z předmětného skutku ze dne [REDAKCE] 2022, kdy v úmyslu spáchat trestný čin se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že by jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal opětovně a poté, co spáchal jiný zvláště závažný zločin spojený s úmyslným způsobením těžké újmy na zdraví nebo smrti, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.
76. Jednání obžalovaného [REDAKCE] bylo třeba kvalifikovat jako zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se takového trestného činu dopustil opakovaně a jeho jednání spočívalo v tom, že zaútočil na jiného s úmyslem způsobit mu těžké zranění, ozbrojen předmětem, který byl způsobilý takové zranění přivodit a způsobem, který by jen shodou náhodných okolností nevedl k závažnému poškození zdraví napadeného. K předmětnému škodlivému následku pak nedošlo pouze proto, že se poškozený bránil a především tím, že obžalovaný [REDAKCE] byl zastaven jednáním další osoby, která mu silou zabránila započatý útok na poškozeného dokončit.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

77. Opětovnost, respektive to, že čin spáchal poté, co spáchal jiný zvlášť závažný zločin spojený s úmyslným způsobením těžké újmy na zdraví nebo smrti se opírá o pravomocná odsouzení vyslovená Krajským soudem v Ostravě pod spisovou značkou 35 T 3/2017 ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci pod spisovou značkou 6 To 99/2017 ze dne 01. 02. 2018 (nepodmíněný trest odnětí svobody pro spáchání zločinu vražda podle § 140 odstavec 1 trestního zákoníku a zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku), a rozsudkem Krajského soudu v Ostravě spisové značky 34 T 7/2021 ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci spisové značky 6 To 19/2022 ze dne 21. 04. 2022 (nepodmíněný trest odnětí svobody pro zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku).
78. Obžalovaný tak spáchal zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

K úvahám trestovým.

79. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z účelu trestu podle § 38 tr. zákoníku a přihlédl ve smyslu § 39 odst. 1 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného činu pro společnost, k okolnostem případu, k možnostem nápravy obžalovaného i k jeho osobním poměrům. Povaha a závažnost činu je určována především významem chráněného zájmu, který byl dotčen. Do trestu je také nutno zahrnout i úvahy o způsobu provedení činu a jeho následky i okolnostmi, za nichž byl čin spáchán a také osobu obžalovaného, jeho pohnutku, záměr i cíl.
80. Obžalovaný ██████ dotčeným jednáním porušil trestním právem chráněný zájem společnosti na ochraně zdraví. Jednání vyvolal fakticky bezdůvodně a z malicherné příčiny. K činu použil zbraň, tedy předmětnou zbroušenou lžici, kterou sám takto upravil. V rámci režimu výkonu trestu odnětí svobody se jedná o zakázaný předmět, byť mohl sloužit i jako lžice.
81. Obžalovaný ██████ vykonává dlouholetý trest odnětí svobody. Jeho chování ve výkonu trestu není dobré, jeho účel není plněn, nemá zájem o pracovní zařazení je nemajetný a bez příjmu. Obžalovaný se shora uvedeným skutkem dopustil společensky vysoce škodlivého jednání, když spáchal zvlášť závažný zločin. S ohledem na závažnost a škodlivost jednání obžalovaného pro společnost, jakož i k jeho osobnostním charakteristikám, včetně trestní minulosti, nepřipadá v úvahu uložení trestu pod spodní hranici stanovené trestní sazby.
82. Obžalovaný ke své osobě poukázal na to, že neměl možnost prožít šťastný život, pocítit lásku k někomu druhému, jelikož byl bitý a šikanovaný otcem. Pak skončil ve výchovných ústavech a tak se to s ním vleklo. Toto vše je pravdou, ale ani takovéto nepříznivé okolnosti však nemohou dovolovat mu páchat trestnou činnost, když všechny činy, za něž byl v minulosti odsouzen spáchal jako přičetný pachatel a i nyní byl schopen, pokud by chtěl napadení poškozeného nerealizovat. Obžalovaný se však na místo tohoto řídil jen vlastním prospěchem a čin vykonal. Jak již je uvedeno jednal fakticky bezdůvodně a z malicherné příčiny.
83. Při zjištění, že resocializace obžalovaného je ztížena a že opakovaně i ve výkonu trestu odnětí svobody páchá závažnou trestnou činnost, je evidentní, že musí být za spáchání předmětného zvlášť závažného zločinu postížen déletrvajícím trestem odnětí svobody. V rámci takového trestu soud na druhou stranu současně přihlédl k tomu, že čin zůstal nedokonán a že skutečně způsobený následek naštěstí nedosáhl úrovně těžkého ublížení na zdraví. Jako odpovídající byl obžalovanému podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání osmi roků. Tento trest ukazuje, že obžalovaný se dopustil

společensky velmi škodlivého jednání, že jeho náprava je ztížena, že musí být naplňována i generální prevence ukládaného trestu, spočívající v ochraně společnosti, tím spíš, že se činu dopustil i přesto, že je na něj dlouhodobě nápravně působeno i současně tím, že trest byl uložen ještě ve spodní polovině stanovené trestní sazby zohledňuje, že se jednalo o pokus a že každý trest musí být proporcionální a že není jenom represí, ale individuální verdiktem zohledňující i úměrnost při stanovování trestu.

84. V souladu s pravidly stanovenými v ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl obžalovaný [REDAKCE] pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, když nebyly naplněny žádné podmínky pro to, aby mohl být zařazen do jiného typu věznice.
85. Jelikož dotčená zbroušená lžice byla nástrojem trestné činnosti uložil soud dále obžalovanému podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku i trest propadnutí věci, a to propadnutí polévkové lžice s držadlem zbroušeným do hrotu.

K adhéznímu řízení.

86. Pokud jde o nárok Vojenské zdravotní pojišťovny České republiky, tak tato se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody, jejíž výše byla doložena i potřebnými podklady (viz č. l. 145, 429 - 432). Jelikož se jednalo o náhradu úkonů zdravotní péče, které daná pojišťovna vynaložila v souvislosti s újmou na zdraví, kterou poškozenému [REDAKCE] způsobil obžalovaný činem, který je předmětem výroku tohoto odsuzujícího rozsudku, uložil soud obžalovanému, že je podle § 228 odst. 1 tr. řádu na náhradě škody povinen zaplatit Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, Drahobejova 1404/4, 190 03 Praha 9, částku 2 073 Kč.
87. Poškozený [REDAKCE] se připojil s nemajetkovou újmou ve výši 230 000 Kč za bolest a narušenou psychiku (č. l. 129). Odůvodňoval to v první řadě bodnou ránou, kvůli které více jak týden jedl s bolestí a v druhé řadě narušenou psychikou, která ho trápí doposud špatným spánkem, nočními můrami a běsy. U hlavního líčení poškozený dodal, že náhradu nemajetkové újmy ve výši 230 000 Kč opírá hlavně o psychickou újmu. Utrpěl psychickou újmu a úraz. Nějaké konkrétní důkazy k tomuto nechce označit. Pokud jde o jeho psychické potíže po činu, tak se mu hůř spí. Trvá to od samého začátku toho napadení. Už to není tak hrozné, jak to bylo, ale pořád to je. Tím, jak se to celé teď otevřelo, tak je to zase horší.
88. Znalce MUDr. Zátopková k bolestivosti poškozeného uvedla, že se mohla projevovat cca 10 dnů, kdy již by měla odeznít.
89. Je zřejmé, že osoba poškozená násilným trestným činem může požadovat i náhradu nemajetkové újmy. Je však povinností poškozeného, aby důvod a výši jím uplatněného nároku na úhradu nemajetkové újmy řádně doložil. Jde o výsostné rozhodnutí poškozeného, kterými důkazy svůj nárok chce prokazovat a zda jím předložené důkazy k průkazu dotčeného nároku postačují či nikoliv. Na všechny tyto skutečnosti se vztahuje důkazní břemeno poškozeného a soud do tohoto nemůže zasahovat. Poškozený svůj nárok odůvodnil jen svými tvrzeními, k nimž nepředložil, ale ani neoznačil, žádné konkrétní důkazy. Přičemž jak vyplynulo z konfrontace jeho vyjádření s výpovědí znalkyně MUDr. Zátopkové, tak ohledně možné délky bolesti a tudíž i existence možné nespavosti se oba důkazy rozcházejí. Pakliže na podkladě vyjádření poškozeného a stavu provedených důkazů není v řízení pro rozhodnutí o poškozeném uplatněném nároku dostatečný podklad, tak na tuto situaci trestní řád pamatuje v ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu. Současně s ohledem na stav řízení a na vyjádření poškozeného, že žádné důkazy k předmětné problematice označovat nechce, soud poškozenému neposkytoval lhůtu k tomu, aby opatřil důkazy jeho vznesený nárok prokazující.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

90. Soud tak uzavřel, že poškozený [REDAKCE] svůj požadavek dostatečně neodůvodnil, neunesl povinné důkazní břemeno a proto byl podle § 229 odst. 1 tr. řádu s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. řádu) k soudu Vrchnímu v Praze (§ 252 tr. řádu). Odvolání je nutno podat prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu).

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta k odvolání od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Jiným osobám než osobám uvedeným § 247 odst. 2 tr. řádu s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu podepsaného podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání obžalovaného, odvolání obhájce, které podal za obžalovaného, odvolání poškozeného, zúčastněné osoby či odvolání zmocněnce, které podal za poškozeného či za zúčastněnou osobu, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve předseda senátu podepsaného soudu dotčenou osobu, aby vady odstranila ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní ji, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odst. 3 tr. řádu.

Státní zástupce může odvoláním napadnout tento rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv jeho výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou dále podat odvolání i osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu. Těmto osobám končí lhůta k odvolání týmž dnem jako obžalovanému.

Obžalovaný tento rozsudek nemůže napadnout odvoláním v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, což se dotýká výroku o vině a právní kvalifikace skutku tohoto rozsudku (§ 246 odst. 1 písm. b) tr. řádu).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadat odvoláním jen státní zástupce. Ten je povinen v odvolání také uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, a kterého. Státnímu zástupci běží lhůta k odvolání vždy samostatně bez ohledu na běh lhůt u ostatních osob oprávněných podat odvolání.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Právo podat odvolání nemá ten poškozený, který neuplatnil nárok na náhradu škody.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva platně vzdal.

Hradec Králové 18. dubna 2023

JUDr. Miroslav Mjartan v.r.
předseda senátu